

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. XV. Affectus passionesque animi, imaginem sui in memoria
relinquere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

obversantur : imagines autem contrariorum affectuum non sibi repugnant, sed ipsi affectus. Ita picta aqua non extinguit ignem, nec ignis pictus calefacit.

C A P. XV.

Affectus passionesque animi imaginem sui in memoria relinquere.

1. **S**ed utrum per imagines, an non, quis facile dixerit? Nomino quippe lapidem, nomino solem, cum res ipsæ non adsunt sensibus meis, in memoria sane mea præsto sunt imagines earum. Nomino dolorem corporis, nec mihi adest, dum nihil dolet. Nisi tamen adesset imago ejus in memoria mea, nescirem, quid dicerem, nec eum in disputando, à voluptate discernerem.

2. Nomino salutem corporis, cum salvus sum corpore; adest mihi quidem res ipsa: veruntamen nisi & imago ejus inesset in memoria mea, nullo modo recordarer, quid hujus nominis significaret sonus. Nec agrotantes agnoscerent salute nominata, quid esset dictum, nisi eadem imago vi memoriæ teneretur, quamvis ipsa res abesset à corpore. Nomino numeros, quibus numeramus: & adsunt in memoria mea, non imagines eorum, sed ipsi. Nomino imaginem solis, & hæc adest in memoria mea. Neque enim imaginem imaginis ejus, sed ipsam recolo, ipsa mihi reminiscenti præsto est. Nomino memoriam, & agnosco, quod nomino. Et ubi agnosco, nisi in ipsa memoria? Num & ipsa per imaginem suam sibi adest, ac non per seipsam?

N O-

N O T Æ.

Convictus suo argumento S. D. admittit species, five imagines affectuum in anima, quia absque illis non potest intelligi, quomodo possimus illorum meminisse, si neque in se, nec in sua imagine præsentés sunt.

C A P. XVI.

Quartum memoria miraculum esse nos ipsius Oblivionis meminisse, quomodo autem id fiat, censet inexplicabile.

I. **Q**uid, cum oblivionem nomino, atque itidem agnosco, quod nomino, unde agnoscerem, nisi meminissem? Non eundem sonum nominis dico, sed rem quam significat. Quam si oblitus essem, quid ille valeret sonus, agnoscere utique non valerem. Ergo cum memoriam memini, per seipsam præsto est ipsa memoria: cum vero memini oblivionem, & memoria præsto est & oblivio; memoria, qua meminerim; oblivio, qua non meminerim. Sed quid est oblivio, nisi privatio memoriæ? Quomodo ergo adest, ut eam meminerim, quando cum adest, meminisse non possum? At, si quod meminimus, memoria retinemus: oblivionem autem nisi meminissemus, nequaquam possemus audito isto nomine rem, quæ illo significatur sono, agnoscere: memoria retinetur oblivio. Adest ergo, ne obliviscamur; quæ cum adest, obliviscimur. An ex hoc intelligitur, non per seipsam inesse memoriæ, cum eam meminimus, sed per imaginem suam? Quia si per seipsam præsto